

G A Z E T A P O L S K A

pismo informacyjne Konfederacji Polski Niepodległej

Ocena sytuacji - luty 85

BRON STRAJKOWA ZNÓW ZACZYNA BYĆ GROŻNA.

Bardzo niedawno w prawie powszechnym przekonaniu, broń strajkowa przeżyka się. Wielu tak do dziś sądzi. Z powstępieniem przyjmowane są poglądy KPN, wyrażone m.in. w uchwalę politycznej II Kongresu, a także na kamach DROGI, że strajki nadal są najskuteczniejszym narzędziem, ale można po nie sięgać tylko wówczas gdy dojrzałe społeczeństwo - anie bez względu na stan umysłów i serca Polaków. Tymczasem rzeczywistość dowiedziała, że po trzech latach przerwy strajki mogą stać się, przynajmniej potencjalnie, skuteczne.

Wezwanie Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej "Solidarności" do 15-minutowego strajku powszechnego w dniu 28 lutego 1985 jako protestu przeciwko planowanym podwyżkom cen przyjęte zostało z mieszanymi uczuciami. Wielu uważało, że byd może jest jeszcze za wcześnie, bo społeczeństwo jeszcze nie dojrzało do ponownego czynnego wystąpienia. Obawy mieliśmy również także w kierownictwie KPN. Niemniej jednak, po analizie sytuacji, Konfederacja w pełni poparła apel TK. Ogłosiliśmy o tym w oświadczeniu Kierownictwa Akcji Bieżącej KPN. Konfederaci zostali wezwani do czynnego uczestnictwa w strajku, w ramach planów działania poszczególnych obszarów i okręgów.

Kilka dni przed planowanym strajkiem, w poniedziałek 25 lutego wieczorem ogłoszono, że władze odkładają podwyżki. W długim i mątnym oświadczeniu o posiedzeniu Rady ministrów PRL nie szczędzono żalów pod adresem niewdzięcznego społeczeństwa. Fakt pozostaje faktem w obliczu strajku powszechnego - władze cofnęły się. Po raz pierwszy - od 1981 roku.

Mogą przypuszczać, że analizy stanu nastrojów społecznych, dokonywane przez różne organa władzy, z MSW na czele, wykazały że strajk powiodłby się, a jeśli nie wiąkszość, to ogromna część zatrudnionych przerwałaby 28 lutego pracę. Władze są świadome, że nie mogłyby być w stanie przeciwstawić się

CD...str. 2

B I E Z A N G

Od 18 lutego 1985 roku trwa w Krakowie-Bieżanowie rotacyjna głodówka zainicjowana przez ośmio-osobową grupę działaczy krakowskiej Obywatelskiej Inicjatywy Rzemieślników w Obroni Praw Człowieka i Obywatela "Przeciw Przemocy". Według ostatnich wiadomości liczba głodujących wzrosła do 22 osób. Miejsce protestu jest licznie odwiedzane, a protest został poparty przez kilkudziesiąt Tajnych Komisji Zakładowych "S", m.in. Huty Skawina, Elbudu, Elektromontażu i Krakbudu.

Głodówka została podjęta jako protest przeciwko gwałtownemu nasileniu się represji wobec członków władz "S".

Zaniepokojenie budzi rozpisywana kampania prasowa przeciw manifestującym oraz proboszczowi parafii Narodzenia NMP w Bieżanowie x. Chojnickiemu który udzielił im schronienia, oraz próby naciisku na hierarchię kościelną. Chociaż niektóre przejawy tej kampanii budzą zdziwienie. W

Papowskiej relacji zamieszczonej w "Życiu Warszawy" z 25 lutego znalazły się następujący znak charakterystyczny fragment: "Kto 'głęduje' w tej grupie starszych i cierpiących? 20-letnia Bożena Huget, niepracująca członkini nielegalnej tzw. Konf. Polski Niepodległej brat s. - Radek, student UJ i również członek KPN; a także student PK i członek KPN - Piotr Świdler; niepracujący Witold Toe - zwolniony na mocy amnestii oraz studentka Instytutu Nauk Politycznych Uniwersytetu Jagiellońskiego - Agata Michalek. Grupę uzupełniają: Anna Walentynowicz, rencistka Anna Galus oraz aktywny członek KPN - Mieczysław Majdzik, przebywający również na rencie." Widocznie tym razem PAP-owi zależy na umocnieniu przewidzianej wiadomości, iż grupy "PP" powstawły w pewnym porozumieniu pomiędzy KOR-em i KPN-em.

Organizatorzy protestu wdzięczni są za takie uwarygodnienie ich akcji.

CD. "Broń strajkowa..."

skutecznie strajkowi. Jedyną drogą powstrzymania masowego protestu społecznego było wcześniejsze ustąpienie i odłożenie rzadkowego programu podwyżek.

Społeczne i polityczne konsekwencje ustępstwa władz są trudne do przewidzenia. Na oczach całego społeczeństwa rząd Jaruzelskiego okazał się niezdolny do narzucenia swojego woli Polakom. Umocni to cały naród, przynajmniej częściowo przywracając autorytet TKE oraz wszystkich tych ogniw "Solidarności", które czynnie i odważnie włączyły się w przygotowania do strajku.

Podwyżki nie zostały jednak cofnięte, a jedynie odłożone. W nieco określonej wersji mają być jednak wprowadzone w kilku etapach, do końca I półrocza. Zmuszone do cofnięcia się w obliczu groźby strajku, władze nie rezygnują ze swych zamierów, ale chcą je zrealizować tak, aby uniknąć masowych protestów społecznych. Rząd Jaruzelskiego zdaje sobie sprawę, że otwarte stawienie czoła społeczeństwu jest zbyt ryzykowne, ale nie rezygnuje z manipulacji. Jak nie siłą, to podstępem - oto ich maksyma.

Niewątpliwie władze będą usiłowały stworzyć pozory stanowczości w działaniach, aby móc przyciąć przyjemność wrażenia przegranej. Celowi temu służą przede wszystkim aresztowania. Uwięzione 3 wybitnych działaczy "S" - R. Frasyniuka, Lisy i Michnika, przedłużono o 2 miesiące areszt Gwiazdy. W tej sytuacji głównym i najważniejszym, bezpośrednim zadaniem całego ruchu oporu jest doprowadzenie do uwolnienia więzionych. Być może jest to punkt przesądzający o politycznym wyniku obecnego momentu konfrontacji. Władze wiedzą o tym doskonale, ale nie są w stanie ryzykować pogorszenia sytuacji społecznej. Stanowczy naciąk powinien zmusić ich do kolejnego ustępstwa.

O D R E D A K C J I :

Z dniem 1 marca wznowiamy GAZETĘ POLSKĄ - pismo KPN ukazujące się w latach 1979-1981. Zachowując ciągłość numeracji, obecnie - w okresie Przejściowym - GP ukazywać się będzie, jako wewnętrzny biuletyn informacyjny KPN, wydawany przez Biuro Informacji i Propagandy KPN.

Tytuł naszego pisma jest świadomym nawiązaniem do tradycji GP wydawanej przed i podczas Powstania Listopadowego

go, a współredagowanej przez Maurycego Mochnackiego, oraz GP z lat 1929-1939, wywodzącej się z bliskiego nam nurtu niepodległościowego powstającego wokół marszałka Józefa Piłsudskiego. Do głównych publicystów ówczesnej GP należeli pułkownicy: Adam Koc, Bogusław Miedziński i Ignacy Matuszewski.

Dziś GAZETA POLSKA nadal będzie służyć sprawie Wolności i Niepodległości Polski

A P E L

Pragnąc, aby GAZETA POLSKA była pismem współredagowanym przez jej Czytelników prosimy o nadsyłanie nam kanałami BIP-u lub odwrotną drogą kolportażu uwag i zastrzeżeń pod naszym adresem. Zależy nam zwalczać na nadsyłaniu propozycji tematów i problemów, wymagających zdaniem Czytelników opracowania, naszej odpowiedzi czy oceny. Będziemy starali się je wszystkie spełnić, sukcesywnie zamieszczając nasze odpowiedzi w dziale: "Artykuł na zamówienie".

W Y D A W N I C T W A

Ostatnio ukazały się następujące wydawnictwa Konfederacji Polski Niepodległej, wydawane przez centralne WIDANIĘCIE POLSKIE, oraz struktury terenowe:

- PRZEGŁAD KPN nr 5 - zawierający komunikat o II Kongresie KPN i obeszerną uchwałą polityczną na nim uchwaloną. PRZEGŁAD KPN jest organem Rady Polityki.
- DROGA nr 14/15, centralne pismo ideowo-polityczne KPN, a w nim: "ZERODNIA - 'zwyciężać zło dobrem to zachować wierność prawdzie' - głosił ks. Jerzy Popiełuszko. I za to go właściwie zamordowano. Ale niezbadane są drogi Opatrzności..."; "W OBRONIE PRACY PRZECIW KOMUNIZMOWI - K Młody kapłan, Stefan Wyszyński, przyszły Prymas Polski, dał się poznać w latach 1930-1939 jako uważny badaacz problemów społecznych, a jego ówczesne myсли zachowały swoją aktualność"; "SYTUACJA - w jakiej się obecnie znajdujemy. Leszek Moczulski nie tracił czasu w więzieniu, a publikowany przez nas tekst jest jedną z prac przygotowywanych przez niego w Mokotowie i Barczewie"; "WSDZ - STUDIUM

Wydwanictwa -CD:

Konrada Libickiego o Józefie Piłsudskim, przybliżające nam nie tylko tę wielką postać, ale i pobudzające do współczesnej refleksji"; "TRZY HORYZONTY - Zawsze rozlega się wokół o program, o drogowskaz. Czy jednak generalna linia nie jest już dla wszystkich jasna? Chodzi tylko o wybór strategii"; "Geopolityka cz I - ZSRR PRZED WIELKIM ZWROTEM - czyli początek cyklu artykułów o współczesnym położeniu geopolitycznym Polski. Na ogół ludzie docierzącą w geopolityce tylko stereotypy, mity; czy nie czas najwyższy, aby racjonalnie skorzystać z tej metody badawczej?"; "Geopolityka cz II - MIĘDZI ROSJĄ A POLSKĄ - brąza pozycja z cyklu, omawiające rzeczywiste warunkowania geopolityczne Polski. Tym razem o nowej sytuacji, która powstaje bezpośrednio na wschód od nas."; "CZŁOWIEK INTEGRALNY - przedruk krążącego w środowiskach młodzieżowych tekstu o samokształceniu, jako formowaniu osobowości. Wzorce Pilomów i Szarych Szeregów są nadal aktualne, ale czy tylko? Zapraszamy do dyskusji."

- PRZYSZŁOŚĆ POLSKI - Pismo ukazujące się od ponad roku, dopiero teraz zaczęło być sygnowane znakiem KPN. Jest pismem społeczeństwo-politycznym okręgu warszawskiego. w nr 6/7 m.in.: "Ofiara Niedzienna - co pozostało w duszach i sercach Polaków po mrocznej śmierci ks. Popiełuszki"; oświadczenie Leszka Moczulskiego z 31.X.84 roku, ostrzegające władze przed ewentualną próbą następnej prowokacji czy zbrodni; artykuł o Jakcie, wraz z przytoczeniem memorandum RP KPN w tej kwestii, kolejny odcinek książki Pawła Zarembi "Historia dwudziestolecia", "Straty zniszczonej kultury polskiej" oraz refleksja Leszka Moczulskiego nad 60 rocznicą Odzyskania Niepodległości pt. "LISTOPAD 1918 - po 66 latach".
- Niepodległość - Kraków, z głównym artykułem na temat przeszkości przewodniczącego reżimowego tzw. OPZZ - Alfreda Miodowicza, związanego od wczesnych lat stalinowskich z aparatem władzy i ucisku; ponadto informacje z terenu. Nowa seria znaczków "Poczty KPN" - bloczek "40 lat w niewoli sowieckiej".

Biuro Informacji i Propagandy
KONFEDERACJI POLSKI NIEPODLEGŁEJ

1 marzec 85

KOMUNIKAT 2/1

Podajemy informację o obecnym stanie KPN. Konfederacja jest jawnie istniejącą partią polityczną i jakkolwiek w istniejącej sytuacji nie zależy nam na szerzym popularyzowaniu działań KPN, a zwłaszcza poczynać wewnętrznych, tym niemniej czujemy się w obowiąku przedstawienia opinii publicznej możliwie wyczerpującej informacji. Przygotowana ona została w Biurze Informacji i Propagandy KPN.

Zakończona została pierwsza faza reorganizacji KPN, trwająca od września 1984 r. W ciągu ostatnich sześciu miesięcy działania porządkujące struktury konfederackie objęły stopniowo wszystkie obszary, samodzielne okręgi i okręgi KPN, zaś obecnie również rejony, grupy działania oraz wszystkie inne konórki organizacyjne i funkcjonalne.

Powody reorganizacji. Niezbędność reorganizacji wynikła ze stanu w jakim znajdowała się KPN u progu szóstego roku swego istnienia. Narastał on stopniowo w ciężkich warunkach nieprzerwanej walki politycznej. Utworzona jako partia kadrowa w 1979 roku, w warunkach ataków nie tylko ze strony władz PRL, KPN rozbudowała się znacznie w pierwszym okresie swego istnienia, ale zachowała ten charakter do połowy 1981 r. W drugiej połowie tego roku nastąpił masowy przypływ nowych członków: tylko w październiku i listopadzie 1981 przyjęto ok. 60 tys. osób. Niestety, w przeważającej części nie zdązano ich ująć w struktury organizacyjne. W warunkach stanu wojennego, licznych aresztowań i internowań, utrzymanie jednolitej struktury całej Konfederacji mijało się z celem. W następstwie decyzji Przewodniczącego RP KPN z 12-14 XII 81, a po części samorzutnie, dokonana została decentralizacja KPN oraz przekazanie znacznej części członków do działań w strukturach "Solidarności" i jej różnych oddziałów. Jednolitość organizacyjną zachowały jedynie względnie niewielkie struktury bazowe, zarówno podstawowa jak i tzw. druga. Zdecydowana większość KPN ukształtowała się w autonomiczne grupy, posługujące się różnymi nazwami, gdyż generalnie obowiązywał - ze względów bezpieczeństwa - zakaz posługiwania się nazwą KPN. Część z tych grup straciła okresowo łączność z kierownictwami KPN

Komunikat BIP - CD.

na szczeblu obszaru, okręgu lub centralnymi /Centralne Kierownictwo Akcji Bieżącej w latach 1982-83; tzw. wykonawcza Rada Polityczna KPN - "Trójka" w 1983-1984/. W następstwie wewnętrzna struktura KPN straciła jednolity charakter, a pod wieloma względami nie odpowiadała wymogom statutowym oraz aktualnym potrzebom działania. Rozwiązań wymagały także niektóre sprawy personalne. Tego rodzaju sytuacja wymagała decyzji w sprawach kadrowych i przebudowie organizacyjnej i funkcjonalnej KPN; podejmował je Przewodniczący KPN sukcesywnie poczynając od wczesnej wiosny 1984 roku.

II Kongres KPN. Zamknięciem wstępnego okresu reorganizacji KPN był II Kongres KPN, który obradował 22 grudnia 1984 roku. Poprzedziły go liczne działań organizacyjne, a w szczególności odbudowa łączności i stałych więzów organizacyjnych między poszczególnymi grupami i strukturami terenowymi, konsolidacja i integracja władz terenowych Konfederacji. Przeprowadzono liczne inspekcje i rozmowy oraz narady robocze. Działania te umożliwiły zwołanie Kongresu, złożonego z reprezentatywnych przedstawicieli poszczególnych obszarów i okręgów KPN oraz równoległych struktur.

II Kongres KPN ostatecznie zakończył prace, których wynikiem było pełne i formalne uporządkowanie kwestii wewnętrznych i strukturalnych Konfederacji. Zmiany w statucie oraz uchwały organizacyjne określiły zewnętrzny i wewnętrzny kształt KPN, przebudowując go ją tak aby stanowiła bardziej sprawna i adekwatne do obecnych warunków narzędzie walki politycznej. Umocnione zgodny z prawem charakter KPN oraz zasady prowadzenia działań w granicach prawa. Kongres wybrał centralne władze władz statutowe KPN drugiej kadencji: Przewodniczącego oraz Radę Polityczną - jedynie statutowe organa decyzyjne na szczeblu centralnym, reprezentujące całą Konfederację. Zamknęło to ostatecznie poprzedni okres występowania organów centralnych, którym nie podlegały niektóre autonomiczne struktury. Przywrócono w pełnej rozciągłości zasadę jednolitości kierownictwa i hierarchicznego podporządkowania wszystkich struktur.

Osoby i grupy, które nie podporządkowały się statutowym władzom centralnym Konfederacji i ich decyzjom - tym samym wyłączając się z KPN.

Weryfikacja członkowska. W ciągu ostatnich lat ruch członkowski KPN był dość duży. Przed 13 grudnia 1981 obserwowaliśmy masowy napływ nowych członków, po tej dacie wiele osób wyciągało się z działalności. Na ich miejsce przybywali inni, których status członkowskiego często nie był formalnie określony. Niektórzy nie wytrzymywali ciężkich warunków walki w okresie stanu wojennego. Były tacy, którzy zakazywali się w śledztwie, byli nawet i tacy, którzy zdradzali, dobrowolnie lub pod przymusem podejmując się roli konfidentów; w szeregi KPN udało się także przeniknąć pewnej ilości agentów. Zdarzały się wypadki, w których górem braku prywatnego bądź szukanie osobistych korzyści. Nierzaz działały nadmierne ambicje czy wykazywanie się z rygorów statutowych. Jakkolwiek zdecydowana większość członków i działaczy KPN z honorem zdała trudny egzamin ostatnich lat, opisane wyżej zjawiska negatywne tym bardziej narzucały konieczność powszechnej weryfikacji.

II Kongres KPN unieważnił wszystkie wcześniej wydane legitymacje członkowskie oraz postanowił o weryfikacji wszystkich członków, kandydatów i uczestników KPN. Weryfikacja w działających strukturach będzie zakończona w najbliższych miesiącach; członkowie rozproszeni będą pozbawieni kontaktu zogniwaniemi Konfederacji będą mogli być zweryfikowani w późniejszym czasie.

Negatywny wynik weryfikacji nie jest równoznaczny z moralną czy polityczną oceną danej osoby. Często zaprzestała ona działalności z przyczyn całkowicie uzasadnionych, albo też zasadniczo postanowiła przenieść swą aktywność na inne pole. Dlatego każda sprawa musi być oceniana indywidualnie.

W toku działań weryfikacyjnych rozpoczętych jesienią 1984, z KPN odeszło /będzie zostało pozbawionych praw członkowskich/ kilku uprzednio członkowych działaczy KPN. Spośród tzw. pierwszej dziesiątki działaczy KPN w okresie 1979-81, poza strukturami KPN znaleźli się: Krzysztof Gąsiorowski, członek KAB i Rady Politycznej I kadencji, szef obszaru II w okresie 1979-80 oraz p.o. Przewodniczącego Rady Politycznej KPN w okresie od lata 1981 do lata 1983; Ryszard Szeremetiew, członek KAB i Rady Politycznej I kadencji, p.o. kierownika KAB do spraw politycznych od września 1980 do stycznia 1981; Tadeusz Stański, członek KAB i Rady Politycznej I kadencji, szef Obazaru Centralnego KPN 1979-80, kier. org. KAB od września do listopada 1980. Ponadto spośród członków Rady Politycznej I kadencji, członków założo-

Komunikat BIP - CD.

życieli oraz generalnie z tzw. pierwszej setki KPN odeszli lub stracili kontakt z KPN w następstwie emigracji m.in. Wanda Chylicka, Zygmunt Goławski, Tadeusz Jandziszak, Bernard Kołaśnik, Stanisław Krajski, Ryszard Nowak, Henryk Srzódka. Niektórzy z wyżej wymienionych przestali formalnie być członkami KPN, inni są zawieszeni w prawach członkowskich i ostateczną decyzję podejmą komisje weryfikacyjne.

W następstwie ruchu personalnego w okresie 1982-84, a więc zarówno odejścia lub usunięcia niektórych dawnych działaczy jak też wykształcenia się licznej kadry młodych, ale już dojrzałych politycznie działaczy, nastąpiły i nadal następują poważne zmiany personalne w strukturach statutowych władz Konfederacji wszystkich szczebli; w szczególności Rada Polityczna II kadencji składa się w połowie z nowych członków, a tylko w połowie z osób, które wchodzily w skład Rady Politycznej I kadencji.

Powody odejścia niektórych działaczy KPN są w zasadzie trojkiego rodzaju. Najczęstszym powodem było zwykłe wycofanie się z działalności politycznej, częste połączone z emigracją. W innych przypadkach chodziło o poważne naruszenie statutu KPN, połączone nieraz z próbą narzucenia nowej linii politycznej Konfederacji - albo w kierunku szukania ugody z władzą za każdą cenę, aż po przyłączenie się do PRON, albo - przeciwnie - w kierunku przyjęcia awanturniczej koncepcji permanentnej aktywnej konfrontacji w każdym czasie i miejscu.

Co do Krzysztofa Gąsiorowskiego, to zlewał on wyraźne polecenie zawarte w Instrukcji Przewodniczącego KPN z 5 października 1982 oraz dopuścił się poważnego naruszenia statutu, m.in. przez próbę likwidacji KPN latem 1983 roku. Co do Romualda Szeremetiewa i Tadeusza Stanskiego, to - mimo wezwania - nie wrócili oni do działalności w strukturach KPN po opuszczeniu więzienia latem 1984 roku, rozpoczynając natomiast działania frakcyjne w ramach tzw. grupy PAX /do której poza nimi weszli Z. Goławski i T. Jandziszak/ zmierzające do zmiany w sposób pozastatutowy linii ideowej i politycznej KPN oraz jej kierownictwa; odmówili oni także uczestnictwa w II Kongresie KPN, a tym samym zrezygnowali z obrony własne racji i poddania się demokratycznej procedurze wyboru do władz KPN. Co do St. Krajskiego, R. Nowaka i H. Srzódki - wyjechali oni za granicę bez zgody KPN oraz zerwali kontakt organizacyjny.

Struktury Organizacyjne i organa reprezentujące KPN. Zakończona została wstępna reorganizacja Obszarów, samodzielnych Okręgów i Okręgów KPN, w toku jest reorganizacja Rejonów i Grup Działania. Dobiega końca powoływanie kierownictw terenowych KPN różnych szczebli statutowych.

Zgodnie ze statutem, na szczeblu centralnym występują w imieniu Konfederacji - Przewodniczący KPN i Rada Polityczna KPN oraz Kierownictwo Akcji Bieżącej /KAB/ i Kierownictwo Akcji Długofalowej i Planowania Politycznego /KADIPP/. Charakter oficjalny ma PRZEGŁĄD KPN, publikujący uchwały, rezolucje i inne dokumenty centralnych władz statutowych KPN. W nr 5 PRZEGŁĄDU KPN znalazły się przeznaczone do publikacji uchwyty II Kongresu KPN, w nr 6 - uchwyty Rady Politycznej podjęte w styczniu 1985 r. Do informowania o działaniach KPN upoważnione jest Biuro Informacji i Propagandy KPN.

Na terenie poszczególnych Obszarów, samodzielnych Okręgów i Okręgów w imieniu KPN występują ich szefowie, oraz KAB obszaru lub okręgu. Na terenie rejonów - ich kierownicy oraz kierownicy Grup Działania. Ponadto do występowania w imieniu KPN upoważnieni są - w granicach otrzymanych mandatów - Pełnomocnicy KPN.

Organizacja zagraniczna KPN i problemy emigracji. Emigracja konfederatów dopuszczalna jest tylko za zgodą odpowiednich władz statutowych KPN. Przykładowo, za zgodą Konfederacji wyjechał do USA - Krzysztof Bzdył - szef Obszaru II KPN w latach 1983-84. Emigracja bez zgody jest naruszeniem statutu KPN i fakt ten jest brany pod uwagę przy weryfikowaniu danej osoby. Samowolna międzynarodowa emigracja i nienawiązanie kontaktu z KPN w zasadzie przesądza o negatywnym wyniku weryfikacji.

Stracili ważność wszelkie pełnomocnictwa na reprezentowanie KPN za granicą. Nowi pełnomocnicy zostaną powołani przez Radę Polityczną. Zachowują natomiast ważność zadania, jakie otrzymali niektórzy wyjezdający z kraju, będą przebywający już dłużej za granicą członkowie KPN; w granicach tych zadań prowadzą oni działalność KPN.

Uporządkowanie organizacji zagranicznej nastąpi w względnie bliskiej przyszłości.

Komunikat BIP - CD.

Prasa i wydawnictwa KPN. Wznowiło działalność Wydawnictwo Polskie - istniejąca od 1976 r. oficyna wydawnicza KPN. W Na jesieni i w zimie 1984 roku wydano 3 tytuły, w 1985 - jak dotychczas - 2 tytuły. Ponadto wydano kilka serii znaczków "Poczty KPN".

Wznowiono wydawanie DROGI - centralnego pisma KPN. Ukażały się dwa numery - ostatni w numeracji 14/15. Decyzjami władz centralnych KPN następujące wydawnictwa mają prawo uwiadaczniać, że są pismami KPN /dależe decyzje w przygotowaniu/:

Konfederat Śląski - Bytom
Myśl Niepodległa - Katowice
Littera - Warszawa
Niepodległość - Kraków
Przegląd Krakowski - Kraków
Przyszłość Polski - Warszawa
Victoria - Lublin
Strzelec - Warszawa.

Działania zewnętrzne KPN. Prace reorganizacyjne nie przerwały działalności zewnętrznej KPN. Ukazuje się prasa i wydawnictwa. Przeprowadzane były manifestacje uliczne, z których najbardziej udana - 11 XI 1984 w Krakowie - skupiła kilka tysięcy osób. KPN czynnie włączył się w organizację ruchu "Przeciw Przemocy". Niektórzy działacze KPN występowali publicznie, m.in. Leszek Mocułski uczestniczył w kilku konferencjach publicznych zorganizowanych przez kościoły. Istotny był udział KPN w różnych przedsięwzięciach społecznych, mających miejsce po zamordowaniu ks. Jerzego Popiełuszki. W różnych regionach KPN współpracuje z miejscowymi grupami "Solidarności", "Solidarności Walczącej", "NZS", a także różnymi grupami politycznymi. Z działań bezpośrednio politycznych należy wymienić memorandum w sprawie Jakti i wolnych wyborów z jakim Rada Polityczna wystąpiła do szefów państw lub rządów trzech mocarstw: USA, Wielkiej Brytanii i ZSRR 4 lutego 1985 roku; wystąpienie to zapoczątkowało też kampanię polityczną, jaką KPN zamierza przeprowadzić w związku z przewidzianymi przez władze PRL na jesieni br. głosowaniem do Sejmu PRL. KPN poparła wezwanie TKK "S" do 15 minutowego strajku powszechnego 28 II 85, w różnych zakładach pracy na terenie kraju współpracując przy jego przygotowaniu. Konfederaci byli współinicjatorami i współorganizatorami głodówki protestacyjnej w Bieżanowie w obronie czterech uwięzionych działaczy "Solidarności".

BIP KPN

KIEROWNICTWO AKCJI BIEŻĄCEJ KPN

KAB KPN wydał następujące oświadczenia /styczeń-luty 85/:

Oświadczenie nr 1/85 zawierało poparcie apelu TKK "S" o przeprowadzenie 28 I 1985 15-minutowego strajku generalnego.

Oświadczenie nr 2/85 zawierało protest KPN przeciwko zatrzymaniu trzech działaczy "S", oraz przedłużeniu aresztu Andrzejowi Gwiadzie.

KAB KPN

Oświadczenie nr 3/85

Warszawa, 2.III.85

Srodki masowego przekazu PRL rozpowszechniły wyjaśnienie sejmowego Biura Listów w związku z protestami, jakie tysiące ludzi podnosi przeciwko oszczerstwom rzucanym pod adresem ks. biskupa Ignacego Tokarczuka. Niestety, wyjaśnienie to nic nie wyjaśnia, a ~~rekurrencyjne~~ powtarzając obazernis oszczerstwa zarzuty, stara się je rzekomo objektywizować w sposób budzący oburzenie. W oświadczeniu zabrakło przede wszystkim wyjaśnienia kto, gdzie, z czyego polecenia i za czyje pieniądze wydał w PRL w języku polskim w dużym nakładzie wielobarwną, krótka ośmiostronicową broszurę, powtarzającą nisudolne fakszerstwa - "Sette giorni". Kampania oszczerstw przeciwko biskupowi Tokarczukowi trwa bowiem od dłuższego czasu, a wspomniane wyjaśnienie zamiast ją przecień, czyli jeszcze bardziej.

Kierownictwo Akcji Bieżącej KPN stanowczo protestuje przeciwko tej kampanii, wobec czcigodnego kapłana i pasterza diecezji przemyskiej. Tego rodzaju metody wywołują najgorętszy sprzeciw moralny, a politycznie są co najmniej niedopuszczalne, gdyż rozpalają jeszcze skórę nad uzasadnione społeczne emocje. Czyżby animatorom tego rodzaju działań o to właśnie chodziło? Jeśli tak, być może tracą instynkt samozachowawczy.

KAB KPN